

je čó nujnost, storil je to v svoji vsemoččnosti ne zmenivši se za veljavne zakonite in naredbene določbe, pač pa se rogajoč članom šolske oblasti prve in druge instance, ki se svojih pravic ne zavedajo.

Ker pa brez strahu pred zgubo lahko stavimo sto proti jedni, da so in bodo vse kandidatije mariborskega deželnega učiteljskega v posebni milosti pri vseh okrajnih glavarjih na slovenskem Štajerju, torej njih pristne zgoraj označene „ljubljenke“, ni kaj smelo, če trdimo, da se bo iste skušalo prezidijalno našim slovenskim šolam vsiljevati. Če je bil mogoč slučaj, da je deželni šolski svet potom premetitve iz službenih ozirov, toraj brez vpogleda krajnega in okrajnega šol. sveta v opremo prošnje, samo za nemške šole usposobljenega učitelja na slovensko jednorazrednico kot voditelja definitivno premetil, kar je bilo v novinah čitati, bo okr. glavarjem ravno tako lahko ali še lažje na slovenske šole tudi iz slovenske neizpitane kandidatije vrivati, namoččati, če se njim ta doslej protekciji, odslej pa še germanizaciji dobro služučí medus oddaje — to je pravi izraz — nestalnih učiteljskih služb iz rok nezvine.

V to svrhu pa naj:

1. vsak krajni šolski svet sporoči svojemu okrajnemu šolskemu svetu sklep, da zahteva razpis vsakega vakantnega učiteljskega mesta na šolah svojega področja, torej da se brez razpisa, izvzemši substitucije, nič ne sme namestiti;

2. vsak okrajni šolski svet sklene:

- vsako izpraznjeno učiteljsko mesto v okraju se mora razpisati,
- nameščanje definitivnih služb vršiti se ima le v sejah okr. šol. sveta,
- nobeno prezidijalno imenovanje se kot nezakonito ne odobri več naknadno, ker je v zakonu skrbljivo, da se razun mesečnih rednih sej okr. šolskih svetov v nujnih slučajih tudi izvauredne seje lahko skličejo, toraj vsako imenovanje v seji zvrši.

3. kjer so pa slovenski člani v okr. šol. svetu v manjšini in se predstoječe ne sklene, zahtevati morajo ti vpogled v opremo vsake prošnje, to pa predvsem, če se ima imenovanje samo naknadno odobriti, ter morajo dvigniti svoj veto, če se hoče ali je hotelo na slovensko šolo iz slovenskega jezika neaprobirano moč imenovati.

Če bi se pa kje na tak veto ne oziralo, ali bi se taki ali sploh kateri storjeni sklepi od strani predsednikov okr. šol. svetov ali nadzornikov prezirali, ne nasvetujemo slovenskim članom pasivne rezistence, obstrukcije v sejah ali celo eksoduse, ker s tem se slovenski šoli le škoduje, marveč kličemo: na dan s takim gradivom, v časopisje ž njim in skrbelo se bo, da se na primernem mestu primerno poropče ter tako prepreči, da bob v nebo ne zraste, in doseže, kar nam po zakonu gre.

Narodnost in rodoljublje sta nam ta poziv narokovala, Slovenci v šolskih zastopih, vi storite pa svojo dolžnost!

Pripomba uredništva: Slovensko štajersko časopisje naj ta poziv ponatisae, da vsi slojevi složno nastopijo, tozadevne sklepe v njem prijavljajo.

Razne novice.

* Cesar je pomilostil 47 kaznjencev. Od teh je eden v Mariboru, 6 v Begunjah.

* Prejšnji vojni minister umrl. Edmund pl. Krieghammer, ki je vodil 10 let vojno ministristvo, je dne 21. t. m. umrl.

* Sadni sejni v Gradcu bodo dne 3. in 4. oktobra in 6., 7. in 8. novembra.

* Tečaj za sadjarstvo in zelenjarstvo se bo vršil na sadjarski in vinarški šoli v Mariboru od 17. do 22. sept. Udeležiti se ga sme 30 oseb. Javiti se je do 12. sept.

* Važno za konjerejce. Posestniki mladih žrebcev, tudi žrebet, se opozarjajo, da država daje za rejo dobrih žrebcev podpore po 200 K na leto. Žrebce je treba takoj prigrasiti žrebčarskemu oddelku.

* Tretji slovenski katoliški shod. Posebnega vlaka ne bo v Ljubljano, ker se ni naznanilo za poseben vlak potrebno število. Vkljub temu se je prijaviilo k shodu že do zadnjega torka nad 300 Štajercev. Štajerci se odpeljejo v nedeljo dne 26. t. m. z vlakom ob 5. uri 35 min. iz Maribora. Tudi drugi vlaki se lahko uporabijo. Vožnja iz Maribora v Ljubljano na osebem vlakcu III. razred stane semintje 10 K 80 v. Kdor pride v Ljubljano in ne ve kam, naj se obrne do rediteljev, ki bodo imeli bele trakove. Deželni odbor je udeležnikom katoliškega shoda dovolil, da si brezplačno ogledajo deželni muzej, deželno gledališče in deželnozbornsko dvorano z galerijo. Ogledovanje se vrši v nedeljo popoludne.

* „Slov. Narodu“ v odgovor. Zaradi mojega uvodnega članka, ki sem ga bil priobčil v 32. šte. „Slov. Gosp.“ o novih šolskih počitnicah, me je „Slov. Narod“, glasilo kranjskih liberalcev, v svoji 185. šte. precej surovo in nesramno prijel. Imenuje me med drugim „znanega štajerskega Slomškarja“, huduje se nad menoj radi dejstva, da sem v svojem članku odobral kmečko stališče „Slov. Gosp.“ ter pride korčuo do zaključka, da učitelj dandanes sploh ne piše v „Slov. Gosp.“ Vem sicer, da je pri takih ljudeh, ki so preslepljeni s strastjo, in pri katerih so osebni napadi takorekoč na dnevnem redu, vsak boj brezuspešen, vsaka še tako pametna beseda le „bob v steno“; a da ne bodo mialili razsvetljeni gospodje pri „Slov. Narodu“, da smo učitelji res sami strahopetci in „bojazljiva kurtnina, ki se pri vsaki priliki trese“ (kakor nam to ta učiteljski preprijazni (?) list v svoji 173. letošnji šte. očita), bodi jim na tem mestu naslednje v odgovor: 1. Očitati mi, da sem „Slomškar!“ Na ta priimek sem pa res ponosem, le žal, da si imena „Slomškar“ povsem ne zaslužim. Slomšek je bil imenitem slovenski pedagog, katerega pametna vzgojna načela bi morala prevevati zlasti dandanes delovanje vsakega slov. učitelja, saj ime „Slomšek“ izgovarjajo i drugi narodi s spoštljivostjo zbog njegovih velikih zaslug na pedagoškem polju. No, in

če je ime „Slomškar“ toli nečastno, čemu pa ste potem i vi Narodovci leta 1900 s toliko navdušenostjo na Ponkvi obhajali stoletnico tega našega dneševnega velikana? Morda samo zavoljo lepšega? 2. da je stališče „Slov. Gosp.“ kot kmečkoga lista glede novih šolskih počitnic povsem korektno, to naglašam danes znova. „Vsak po svoje“ pravi „Slov. Narod“ sam v dotični svoji notici. Če je „Slov. Gosp.“ list kmetov, tedaj bode pisal gotovo v njihovem, ne pa v njim nasprotnem smislu. Zastopa li liberalni „Slov. Narod“ interese klerikalcev in „Slovenec“ kot klerikalni list interese liberalcev? Čudni ljudje! 3. Učitelj (kot liberalce) torej ne piše dandanes v „Slov. Gosp.“, ker je to klerikalni list! Zakaj pa „dandanes?“ Jeli zastopal ta list kedaj drugačna načela? Sicer pa mi dovolite — slavni gospodje — tukaj samo eno vprašanje: Zakaj pa je poslalliberalcev vseh liberalcev, dr. Tavčar, svoje delo „Slov. pravnik“ po klerikalni družbi sv. Mohorja v svet? Gotovo za to, ker je vedel, da pridobi le tem potom svoji knjigi čim največ čitateljev. 4. Pravite, da v zadevi šolskih počitnic „Sl. Gosp.“ ne bom izpreobrnil. Tega tudi nisem nameraval. A povem vam, da bi se mi to gotovo prej posrečilo, kakor pa vas „Narodovce“ prepričati o deljstvu, da je grdo in nesramno, ako napada list ljudi, ki mu niso storili nikoli nič žalega. Sploh pa: Ker delujem javno, se tudi javne kritike ne bojim; začrtal sem si pot, po kateri bom hodil i v prihodnje mirno in dosledno naprej. Kot učitelj bi rad koristil tudi izven šole s perezom, zato bom stal kakor doslej i v bodoče kolikor možno izven političnih strank. Dovoljenja, smem li pisati v ta ali oni list, pa ne bodem prosil nikogar, najmanj pa gospode pri „Slov. Narodu“. In še to-le: Debelo kožo imam, pri tem pa čisto in mirno vest, in če misli kdo, da me spravi s svojimi napadi z ravnotežja, se pač zelo moti. Brez orožja me sicer ne najdete nikoli, a to orožje bode — resno delo, kateremu hočem, če Bog da in sreča junaka, tudi zaaprej posvetiti skromne svoje moči.

Anton Kosi.

Mariborski okraj.

m Političen shod v Framu bo v nedeljo dne 26. avgusta popoldne po večernicah pri gosp. Gertu. Na shodu govorita gg. Robič in dr. Rosina.

m Devica Marija v Puščavi. Petindvajset letnico zakonske sreče praznovala sta dne 15. t. m. Miha in Jozefa Gornjak. Še mnogo leta v milosti božji!

m Ogenj in toča. Od Sv. Barbare pri Mariboru se nam piše: V četrtek 16. t. m. privihrala je nevihta od juga z obilnim dežjem in gromom. Ob tričetrt na 6. uri popoldne vdari v hišo Šimona Nipiča v Sp. Koreni ter jo popolnoma vpepeli. Hišo je imel zavarovano za 440 K, a škode pa ima nad 800 K; edino sreča njegova, da si je tudi zavaroval premičninae, t. j. hišno opravo, obleko, perilo

Ne kradi!

(Resnična dogodba. J. K. Tyl.)

(Konec.)

Paznika je jok nekoliko omeščal in mislil si je: „Popolnoma skvarjen še ni ta fant.“

Začel ga je torej spraševati, kaj pomenijo oni groši, o katerih je prej govoril, zakaj je tu spal pod milim nebom in druge take stvari. Pavel je odkritosrečno vse povedal, kar se mu je prejšnji dan dogodilo in prepričevalno je zatrdil na koncu:

„Prav res, niti krajcarja nisem več potrošil, kot sem rekel, ves ostali mojstrov denar imam še tu pri sebi.“

Segel je v žep, da bi pokazal pazniku ostalo svoto, toda — o demarju ni bilo ne duha ne sluha. Hipoma je videl Pavel sinočnega prijatelja v pravi luči. Spravil ga je seboj v krémo, ga tam opijanil in mu vzel denar ter ga nato pustil na cedilu.

Nov potok solza se je vliil Pavlu po obrazu, ko je zaman tipal po žepih in iskal denarja. Pazniku pa se je to početje zdelo sumljivo in misleč, da ga boče deček malagati, je zakričal nad njim:

„Čakaj, slepar, te bom že naučil ljudi za nos voditi — pojdiva!“

S poveščeno glavo je stopal Pavel pred paznikom proti mestu. Naproti jima je prišel čez malo časa policaj, ki je na paznikovo priporočilo prevzel dečka v svoje roke.

Pavel je sploh komaj vedel, kaj se godi z njim. Spomnil se je svoje matere, kaj bi rekla, če bi ve-

dela, kako se mu godi in srce mu je prešinilo kakor bridek meč. — —

Zopet je prosil in dvigal sklenjene roke, toda vse to ni nič pomagalo. Policaj mu ni verjel, finančni stražnik ga je imenoval prekanjemege tatiča, ljudje so postajali in se zgražali, kako silno sprijena je današnja mladina.

Pavla je peljal policaj na stražnico in od tam v ječo, kjer je bilo že precej malopridnežev zbranih, ki so imeli na vesti najrazličnejše pregrehe. Z divjim krohotom so sprejeli Pavla v svojo sredo. Začeli so ga najprej spraševati, zakaj jih je prišel tudi on obiskat, začeli so zbijati z njim šale, preklinjati policijo, žugati bogatinom, ki delajo, kar se jim poljubi, in reveže zatirajo, kjer morejo. Govorili so tudi nesramnosti, kakršnih Pavel še svoj dan ni slišal in sam ni vedel, ali sanja ali je resnica.

Mojster Loboda* je nestrpno pričakoval onega dne proti večeru, kdaj se povrne Pavel in prinese toliko zaželjeni denar. Ura je minevala za uro, a Pavla ni bilo. Mojster je postajal nejevoljen, nad vse togotna pa je bila žena.

„Vrat bi mu zavila, temu pretepenemu paglavcu,“ kričala je, ko sta že odvečerjala in se spravljala k počitku. „Tako mora čd hiše, ta nepridiprav.“

„No, no, kdo ve, kaj se mu je pripetilo,“ izgovarjal je mojster Pavla, „morda so ga ožulili čevlji in je moral ostati pri sodniku čez noč, jutri bo pa prišel.“

A ko Pavla tudi drugi dan do opoldne ni bilo, se je tudi mojster naveličal čakati. Poslal je k sod-

niku vprašat, če je Pavel tam, a zvedel je, da je Pavel dobil denar in takoj odšel nazaj. V mojstru je zavrelo. Ko pa je zvedel popoldne, da je Pavel že na policiji zaprt radi nepoštenosti, je prikrepela v njem jeza do vrhunca. Sram ga je bilo in še težje je poslušal ženino očitanje, češ, kakega nepoštenjaka je trpel v svoji hiši in mu šel še tako na roko.

Vendar pa se mu je vzbujalo v srcu sočutje s Pavlom in skoraj neverjetno se mu je zdelo, da bi bil postal kar v hipu — tat. Rad bi ga bil zagovarjal, a ni si upal tega nasproti togotni ženi. Pustil je torej Pavla v roki pravice, naj se zgodi z njim karkoli že.

Sodnja je obdržala Pavla teden dni v preiskovalnem zaporu in na teden dni je bil tudi obsojen radi goljufije. Zaman je zatrjeval svojo nedolžnost, izgovarjal se na svojega neznanega spremljevalca — mislili so vsi, da je vse to le izmišljeno, da bi prevaral sodnike.

In tako se je zgodilo, da je šel Pavel v ječo sicer pošten, a iz nje je šel kot skvarjen tat.

Zgledi, ki jih je imel štirinajst dni okrog sebe, strupene besede tovarišev, njih zapeljevanje — vse to je zastrupilo srce in skvarjeno seme, zasejano v njegovo srce, je kmalu pognalo tudi skvarjene sadove. Ko je prišel iz ječe, ga Loboda ni maral k sebi, češ, da za tatove pod njegovo streho ni prostora. Sklenili so torej, da ga pošljejo po odgonu domov. Toda kako naj stopi radi tatvine četudi po nedolžnem obsojeni sin pred očeta poštenjaka?

„Oče te ubije, ko te dobi pred očmi“, dejal je Pavlu v ječi tovariš in se zasmeljal s surovim nasmehom. „In če te samo pretepe, kaj boš počel

in zruje itd., za to dobi lepe novice. — V soboto zvečer 11. t. m. ob pol 9. uri prihrul je grozen vihar s ploho in točo, ki je prišla od Šmarjete ob Pesnici, tolkla po Viniški vasi, Jablancah, Zg. Voličini, Dolgih njivah, severni del Žikar, Zavrh, Rogoznica, Bišečki vrh in dalje proti Polensaku. Škoda je velika, posebno na ajdi in grozdju, kjer je $\frac{3}{4}$ do $\frac{9}{10}$ vzelo. Vsemogočni, varuj nas nezdod!

m Sv. Barbara pri Mariboru. Dne 15. t. m. je posestnik Feliks Satler učil voziti svojega mladega konja; ker je že nekaj znal voziti, vsede se njegova žena s 5 letno deklico na voz. Ob strmi cesti nad Bračičem se izoguje prišedšemu vozniku na strmo obrežje, pod katerem leži vinograd. Ali konj se nekaj vstraši, vrže pri uzdi držečega gospodarja po strmini, a voz z ženo in dekletom se prekucne na brajde tako nesrečno, da je dekletu priletelo z glavo na kol, ki ji je lice razparalo in desno oko uničilo, a materi se je zlomila roka. Takoj so se morali podati v Maribor, deklico so pa peljali v Gradec.

m Pogorela je 15. t. m. biša gosp. Ivan Leskovar in svinjski bleg g. Jakob Kolarič v Gorici. Nesrečna sta za manjšo svoto zavarovana kakor znaša škoda. Čuda je, da je ostala Ducmanova hiša. Posebno zahvalo moramo izreči Jožefu Koren in Ivalu Lenart, ki sta neustrašeno polivala slamnato streho hiše Ducmana, ter jo obvarovala, akoravno je dva metra proč od nje najhujše gorel svinjak Ivana Leskovar. Tudi drugi možje so vrlo pomagali.

m Sv. Ilj v Slov. gor. Gotovo si vsi cenjeni bralci „Slov. Gospodarja“ in prijatelji slovenskega šentilja že mislijo, zakaj neki ni nobenega poročila o veliki sokolski veselici. Vidite, tako se godi, ako ima kak list preveč poročevalcev v kraju: drug se zanaša na drugega — list pa ne dobi nobenega poročila. Pozno je sicer že, a naj še se enkrat vzbude veselje spomini pri vseh, ki so se z nami veselili, čustva bridkega očitaja pa v srcih vseh, ki so nam kakorkoli nasprotovali. Šentilj, krasen že brez kinča, nadel si je za slavnost novo praznično obleko, kakor je še ni nikdar nosil. Hiše in drevesa, vse je bilo v slovenskih zastavah. Ljudje, ki so zjutraj pripeljali v cerkev, so postajali in gledali in solze veselja so porosile marsikatero lice. Zato pa je tudi vse, staro in mlado, s svetim narodnim navdušenjem pribitelo popoldne na veselico. Vlaki pa so nam pripeljali mile goste iz celega slovenskega Štajerja. Nebrojne množice došlih gostov je v jedrnatih besedah pozdravil g. A. Hanc, župan iz Črnskega. Z godbo na čelu se je pomikala proti slavnostnemu prostoru procesija, kakor še je šentilj ni videl. In kaj naj rečem o sprejemu v šentilju? To si moral videti na lastne oči in slišati na lastna ušesa — dopovedati se ne da. Velike množice so napravile špalir, dekleta v narodni in beli noši so stala v oknih. Ko pride procesija do prvih hiš, zarijo gromoviti „Živio“ in „Na zdar“ klic, od obeh strani v gostih oblakih padajo cvetlice. . . . Kaj tako prisrčnega in ganljivega pa še nisem videl, tako je rekel Sokol, tako tudi vsak gost. — Na

doma? Saj si ne boš upal med ljudi, ki bodo s prstom kazali za teboj, češ: tat, tat!“

Te besede so zvenele Pavlu po nšesih, ko ga je spremljal policaj proti domu. Prepričan je bil, da se mu bo res tako godilo in sklenil je, da rajši poskusi vse drugo prej, kot pa da bi šel domov. Ubiti se ne da — boljše je zbežati. In zgodilo se je tako. Kot bi trenil, švignil je s ceste po polju in jo ubral čez drn in strn proti bližnjemu gozdu. Policaj je kričal in tekel za njim — toda kje je bil že bronogi Pavel.

Bežal je dolgo časa kot zajc, dokler se ni čutil popolnoma varnega. Sedel je v hladno senco in čakal, da se je zmračilo.

Ko je legel narak na zemljo, jo je mahnil počasi spet proti mestu. Poiskal je krémo, kamor ga je prvič tako nesrečno speljal neznan zapeljivec. Danes jo je mahnil tje prostovoljno — ker sila kola lomi. Našel je tamkaj zbrano družbo dvomljivih ljudi in ker ni vedel drugega rešilnega sredstva, se jim je pridružil, jih prosil za pijačo in obljubil, da jim bo za to hvaležen, kakor bo mogoče. Hudo bneži so spoznali njegovo prebrisanost in urnost teg ga z veseljem sprejeli v svojo sredo kot učenca in obenem tudi pomočnika. Še isti večer jim je pomagal vломiti v prodajalnico bogatega trgovca.

Vse to je popisano po besedah Pavla samega, ki je takoj drugi dan bil zopet v rokah pravice. Obsojen je bil vsled uloma in tatvine na osem let težke ječe. —

slavnostnem prostoru bil je postavljen velikanski oder za telovadbo. Tukaj je pozdravil došle goste šentiljski župan g. Thaler v imenu slovenske občine in šentiljskih Slovencev sploh. Govoril je še načelnik celjskega Sokola g. Jože Smrtnik i. dr. Nekaj novega je bila za nas telovadba. Ljudje se kar niso mogli načuditi spretnosti čilih Sokolov pri prostih vajah in na orodju. Po telovadbi se je začelo prav veselo življenje na Celcerjevem vrtu. V lepo okinčanih šotorih so ti vrle narodne gospe in dekleta ponujale vsega, s čim si hotel potolažiti glad, g. Celcer pa je priskrbel, da smo imeli v obilici žlabtne kapljice in izbornih toplih jedil. Godci so marljivo svirali, nastopali so peveci in vse je bilo zadovoljno in veselo. Ko nisi za trenutek imel kaj poslušati, šel si lahko v menzarijo; ako nisi bil zadosti previden, obril te je „Kosmatodlak“ prav pošteno in znabiti ti tudi pri ribjem lovu ni šlo veliko boljše. . . . Le prehitro je prišel čas ločitve! Krepki „Na zdar“ in „Na veselo zopetno svidenje“ smo klicali v slovo čilim Sokolom in godba ter velika množica ljudstva jih je spremila na kolodvor. Prihod, veselica in odhod, vse se je vršilo v najlepšem redu. Nemci so se dali zastražiti z bajoneti — a ni bilo treba, ker na nje nihče še mislil ni. Vobče se je veselica izborna obneala v splošno zadovoljnost. Za to pa se imamo v prvi vrsti zahvaliti slavnemu celjskemu Sokolu. Veliko so se trudile gospe: Baumanova, Viherjeva, Geršakova, Spragerjeva, Potočnikova s pripravljanjem in prodajo jestvij, brhka slovenska dekleta z okinčanjem in razprodrjo cvetlic in drugih reči, vrli mladeniči s pripravljanjem prostora itd. — vsem gre najprisrčnejša zahvala. Vsem tem in drugim, ki so kaj žrtvovali, naj bo plačilo zavest, da so delali za dobro narodno stvar, za probo in obranitev slovenskega šentilja. Bog povrni stoterno! Živeli!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Že zadajč je poročal „Slov. Gosp.“, kako skrbi naš občinski predstojnik Škofj za občinske ceste. Pred kakimi petnajstimi leti se je po dolgem trudu in mnogih preprih zgradila cesta od cerkve naprej mimo „dvorca“ sedanjega predstojnika. Bila pa je ta tudi krvavo potrebna, saj so ljudje in živali dobesečno obtičali v blatu; pa žalibog, ceste so napravili samo mali košček, menda niti za dva kilometra ne, in tako je ostalo vse pri starem. Po Srednjem, Malem in Gorjem dolu, kjer bi naj peljala nova cesta, so na cesti zlasti letos pri vednem deževju mlakuže in celi prepadi, da bi bilo treba ob belem dnevu vzeti svetilnico že doli pri županu, da ne zajdeš k žabam, k v vedno večjem zboru proslavljajo skrb našega občinskega predstojnika za jakobske ceste! Pa ne samo, da se ničesar ne stori za podaljšanje potrebne ceste, tudi že napravljene del je že v tako žalostnem stanju, da ni popisati. Tje do svojega dvorca pusti predstojnik vsako leto nekoliko navažati, a dalje naprej je cesta popolnoma prepuščena sama sebi. Nihče ne skrbi, da bi se kaj popravilo, podložni kameni so že prišli na dan, povsod vidiš velike luknje, tako da je treba največje previdnosti, da si ne zlomíš noge in pobiješ nosa; vozniki se pa kar prekrizujejo, predno zavozijo na to „cesto“. Sedaj že imamo vozno pošto od Sv. Ilja preko Jarenine do cerkve sv. Jakoba. Oziralo se je pri tem tudi na vinske kupce, ki bi se lahko pripeljali s pošto. Kateri tujec si bo pa upal po sedanjih cestah se voziti v naše hribe?! Slišal sem zadnjč, da je neki naš sosed rekel: „Presneti Jakobčani, kako dremlejo pri belem dnevu s svojim županom na čelu, da je občina tako zanemarjena!“ Sami smo si krivi svojih slabih cest, svoje zanemarjene občine! Ganimo se že vendar enkrat, da so nam ne bodo sosedi smejali! Saj bo to tudi naša največja korist! S Škofjom proč! Izvolimo si novega župana, ki bo bolj skrbel za občinske koristi. Volitve bodo kmalo, zato pa pozor!

m Sv. Marjeta ob Pesnici. Nekaj iz starih časov! Ob hiši posestnika Alojza Knezar v Grušovi stoji starodavna lipa, katere deblo, ali bolje rečeno oboč, kajti v sredi drevesa je že zob časa izgledal dolbino, v kateri je prostora za več oseb, oboč meri v obsegu sedem metrov ali 22 čevljev; na deblu so ob zemlji silne grbe in gube, ki so jih povzročila minola stoletja. Da ume starka govoriti, lahko bi nam razložila precejšen del zgodovine slovenskih trpinov. Vedela bi marsikaj nam pripovedovati izza dobe, ko so tukajšnji kmetje zdihovali pod težkim jarmom bližnje hrastovske grajščine, — kako so žareli po tukajšnjih hribih kresovi, oznanjuoč prihod krvoločnih Turkov. . . . A že davno je zakrila črna zemlje tlačitelje in tlačane, a lipa — še zeleni, in slovenski rod dviga ponosno svojo glavo! — Na posestvu župana V. Verlič v Grušovi se nahaja griček, o katerem je dvomljivo, da ima svojo podobo od narave. Meri v značju kacic štirideset korakov

in je priplizao pet metrov visok. Trdi se, da ima zgodovinski pomen. V ta namen nameravajo (kdo? Ne pripustite Nemcev!) preiskati njega notranjščino. O morebitnih uspehih bom poročal. — Ob domu Joz. Kmetič v Močni se nahaja ob nekdanjem velikem ribniku (njega površje meri okoli 50 oralov) bližaje hrastovske grajščine, Pristava imenovanem, na južni strani majhna višina, koder je sedaj pašnik. Ondi se nahajajo v zemlji, ki je še sedaj na površju vsa razrita, temeljni zidovi nekdanjih obširnih stavb, o katerih pa že ljudska povestnica popolnoma molči, v znamenje, da so stavbe že zdavno razrušene. Le toliko je znano, da je imenovana zemlja bila nekdanj last hrastovske grajščine.

m Sv. Jurij v Slov. gor. Hvala vam vsem, ki ste se udeležili zadnje nedelje dne 12. t. m. naše mladeniške slavnosti. Prišli ste iz Maribora, od Sv. Jakoba, od Marije Snežae, od Sv. Ane, Sv. Benedikta, Sv. Lenarta, Sv. Ruperta in drugod. Saj vam ni žal, kaj ne, da ste prišli? Saj vas je v prisrčnih besedah pozdravil mladenič Rad. Voglar, ki je povdarjal, da kliče na resno, požrtvovalno delo vse mladeniče Bog, da jih kliče domovina. Franc Kokol je navdušeno prednašal pesem „Domovini“, katero moramo tem bolj ljubiti v srcu, tem bolj v dejanju, čem ostreje in drznejše jo napadajo sovražniki naši, pred katerim bravimo vsako ped krasne zemlje slovenske, ki vedno kruha da pridnemu delavcu. To misli je lepo razvijal mladenič Anton Fanel. Anton Brezner je opisal zlasti dve lastnosti, ki jih mora imeti slovenski mladenič, ako boče koristiti svoji domovini. Biti mora veren, biti mora izobražen. Navduševal je mladeniče, da bemo dobre knjige, počne, strokovno-gospodarske a tudi politične časnike. Le veren in izobražen mladenič je ponos svoji domovini. Glejte, to je sad mladiniškega truda, to je namen in pomen mladiniških zvez: vzgajati in izobraževati mladeniče, da bodo v svojem bodočem poklicu kot možje in gospodarji izvrševali svoje dolžnosti narodne v prid svoji domovini. Videli ste nadalje kralja Heroda, kako veličastno je sedel na svojem kraljevem prestolu, obdan s kraljevim plaščem, s kraljevo krono na glavi, z žezlom v roki. Ali ste videli, kako trdovratno je molčal, ko so ga ti preklicani študentje tako neusmiljeno dražili, da bi govoril in s tem zgubil stavo treh kron? Ali se niste prisrčno smejali? Seveda je prišlo potem vsled resnega zdravnikovega nastopa drugače, ki mu je pojasnil, da je to že moralo tako priti, da je bil kralj Gašpar ponižan, ker se je vedno visoko nosil. In tombola? Ali ste vsi dobili dobitke? Kaj ne, te preklicane številke, da so tako nagajive. Jaz jim že ne odpuštim njihove hudomušnosti. In ali se vam je kaj dopadla prostovoljna dražba, katero je vodil gosp. Kramberger? Kako pač znajo ljudje nagajati drug drugemu! Pa peli smo si tudi. Še niste pozabili lepih pesmic? Zdaj pa mi povejte, ali ni bilo prijetno? Kaj ne, da prihodajč zopet pridete od blizu in daleč! Da se torej vidimo zopet.

m Sv. Anton v Slov. gor. Vendar enkrat je dobila naša cerkva svojemu namenu primerno opravilo. Slikarsko delo je za primeroma nizko nagrado dovršil mojstersko domači umetnik g. Fr. Horvat v Gornji Radgomi. Letos je poslikal tudi cerkve: v Ljubnem, pri Sv. Miklavžu pri Ormožu in dve cerkvi na Prekmurskem.

m Z drevesa je padel v Župetincih posestnik Andraž Hrnja pri obiranju jabolk. Poškodoval se je zelo močno.

m Umrl je 15. t. m. v Andrencih mlad fant, ud Marijine družbe Jožef Zorman. N. v m. p.!

Ptujski okraj.

p Ptujske novice. Dne 18. avg., na cesarjev rojstni dan, so ptujski Nemci zopet jasno pokazali svojo ljubezen do — Prusije! Splošno ogorčenje se je polastilo vsakega, ki še količkaj čuti za Avstrijo, ko smo omenjenega jutra zagledali raz ptujske mestne hiše vibrati razun mestne zastave le veliko izdajalsko frankfurtarico. To je naravnost škandal za ptujski mestni svet! Mimogreduči so glasno obsojali to protidinastično in protiaustrijsko demonstracijo; nekateri so rekli: Kaj takega je le v Avstriji mogoče! Še le ob kakih 10. predp., ko je bilo že minilo slovesno opravilo v mestni cerkvi, so uslužbenci na rotovžu raz balkona nekaj motali cesarsko zastavo, katero pa so kmalu spet odstranili, ko je začelo malo škropiti. Ko je bila zadnjč v sredini julija velika vsenemska telovadna slavnost v Ptuj, pri kateri so se ptujski Nemci ali bolje posilnemci navduševali za Prusijo, so vkljub dolgotrajnemu dežju cele tri dni visele frankfurtarske cape iz rotovža in drugih hiš. Gosp. Ormig in mestni svet se pač silno bojijo, da bi se

jim kje prehladila njih „ljubezen“ do Avstrije, katera (ljubezen) je že itak skrajno nadušljiva!

p Za čebelarje. Iz Ormoža se nam piše: Dne 8. avgusta t. l. je našel g. Josip Rajšp, nadučitelj na slov. okoliški šoli, v svojem za roj pripravljenem dunajskem panju čebele, katere so se najmanj že pred 12 dnevi zrojile v njegov panj. Čebelarji! poskusimo čebelariti z dunajskimi panji, morda se bodo v iste po vzgledu tega roja čebele same rojile.

p Dvojni požar smo imeli pri Sv. Lenartu pri Vel. Nedelji v zadnjem času. Dne 9. avgusta popoldne je med nevihto strela udarila v hišo Fr. Šamenjaka, želarja na Bresnici. Čvetero otrok je bilo samo doma ter so omamljeni popadali na tla. Ko je že gorelo, je pribitela mati domn, ter otroke rešila; drugo je vse zgorelo. Otroci so čez nekaj dni okrevali. Dne 16. avg. ob 4. popoldne je zopet na Bresnici začelo goreti pri gorični kleti Katarine Ozmeč, kjer se je baje sosedni slabomni in mustasti fantek igral z žveplenkami pod kapom, kjer so bile škope. Ogenj je bliakoma segel na sosedno hišo in bley Franca Dovečarja. Rešil je samo golo življenje. Pri tem bodi omenjen nenavaden slučaj. Pol ure pred nesrečo je poslal F. Dovečar po spoved za svojo hčer Ivano. Z veliko težavo iz ognja rešena je pod milim nebom prejela zakramente za umirajočo, medtem ko je ljudstvo pridno gasilo.

p Hitrost c. kr. pošte. Dne 13. avg. je neka stranka oddala v Jarenini na pošto jerbas s poštno spremnico, naslovljeno na Ptuj, kjer je pošiljatelj dne 16. avg. srečno prišla v roke adresata. Če se pri tej dolgotrajni vožnji sadje v jerbasu pokvari, kaj more c. kr. pošta za to, saj je Jarenina od Ptuja oddaljena več tisoč kilometrov! Sploh se mnogi pritožujejo, da pribajajo poštno pošiljave s slovenskim naslovom skozi Pragersko silno počasi na svoj kraj.

p Sv. Bolfenk v Slov. gor. Dne 11. avg. ob 9. uri zvečer bila je huda ura pri nas ter je toča, posebno v Bišečkem vrhu, nekaterim posetnikom v vinogradu, na sadju ter na polju napravila veliko škodo. — Dne 14. t. m. je umrl Simon Belec, posestnik v Bišu, star 72 let, po dolgi bolezni. N. v. m. p.!

p Sv. Tomaž pri Ormožu. Že več let čutila se je potreba, osnovali pri Sv. Tomažu denarni zavod, ki bi omogočil prebivalcem tukajšnje občine in lepe okolice dobivati posojila ter nalagati prihranjene denarje v domači posojilnici in si tako prihraniti čas, ki ga izgubijo s potom do 2—4 ure oddaljenih drugih denarnih zavodov. Ta želja napotila je tukajšnje vodilne osebe, da so storile potrebne korake ter vse potrebno oskrbele, da smo osnovali „Hranilnico in posojilnico“ pri Sv. Tomažu, registrovano zadrugo z neomejeno zavezo. Hranilnica in posojilnica je član „Zadrugne zveze“ v Celju, katera nam je vse potrebne stvari oskrbela. Svoj prvi uradni dan ima hranilnica in posojilnica v nedeljo dne 2. sept. ob 2. uri popoldne v gornjih prostorih gostilne „Pri pošti“. Ob tej priliki bode tudi predavanje o potrebi in nalogi slovenskih posojilnic, zatoraj se vsi, ki se količkaj zanimajo za gospodarski napredek našega ljudstva, najljubše vabijo, da se tega predavanja udeležijo. Zadrugni delež znaša 10 kron. Posojila se dajo le zadrugnikom in sicer na osebni kredit po 6% obresti. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, naj bo ud zadruga ali ne, ter se obrestujejo po 4³/₄%. Načelnik hranilnice in posojilnice je velezaslužni gosp. Janko Škerlec, c. kr. poštar in župan pri Sv. Tomažu, tajnik pa g. France Loparnik, posestnik v Koračicah, katerima gre zasluga za ustanovitev zadrug. Drugi udje načelstva so gg.: Franc Kosi, gostilničar in lesni trgovec pri Sv. Tomažu, Martin Dovečar, posestnik v Rucmanjih, Jakob Majcen, posestnik na Sjanjih, Anton Munda, posestnik in župan v Bratonečicah, in Alojzij Majcen, posestnik v Mezgovcih. Pregledovalca računov sta: č. g. Jakob Caf, dekan pri Sv. Tomažu, in g. Vinko Ozmeč, trgovec tam. Te osebe pričajo, da je vodstvo v najboljših rokah ter bode osnovani zavod mnogo koristil tukajšnjemu slovenskemu ljudstvu.

p Vurberk. Dne 26. t. m. ob 1. uri popoldne se vrši na Vurberku čebelarški shod, h kateremu se vsi prijatelji marljivih čebelic prav vljudno vabijo. Teoretično poučevanje na podlagi lepih čebelnih podob se vrši v šoli, praktično razkazovanje pa pri grajščinskem čebelnjaku; poučeval bo čebelarški učitelj Janez Juranič. Po končanem pouku se osnuje podružnica čebelarkega društva za Sv. Barbaro pri Mariboru, Sv. Martin pri Vurberku in Vurberk. — Torej pridite vsi čebelarji, bližji in oddaljeni, več ko mas bo, več veselje bo.

Ljutomerski okraj.

Iz Ljutomera nam je uposlal okr. šolski svetovalec in ravnatelj, spošt. gosp. Janez Ev. Robič članek o novih šolskih počitnicah. Ker po našem mnenju članek vendarle premalo uvažuje gospodarstvene razmere kmečkega stanu z ozirom na nove počitnice, članka ne moremo priobčiti, pač pa izlučimo naslednji nasvet: „Da pa se v jesenskem času nekoliko odpomore kmetijskim potrebam, nasvetujemo podaljšanje poletnih olajšav do 1. novembra. Tako podaljšanje poletnih olajšav bi gotovo imelo manj nedostatkov in pomankljivosti nego samo predpoldanski ponk, ki ga nasvetuje g. Kosi.“ Za najskrajnejši slučaj je sicer ta nasvet ugoden, vendar pa bi veljale te olajšave le za 13 in 14 letne otroke, turej ne za vse otroke, in vsled tega nam bolj ugaja Kosijev predlog. Sicer pa prosimo kmete, da se sami izrečejo.

I Volitve pri Ljutomerski okrajni bolniški blagajni bodo se, kakor se je minolo nedeljo oznanilo, zopet vršile in sicer volitev delegatov iz skupine delavcev prihodno nedeljo dne 26. avg., glavni zbor z volitvo načelnikstva, nadzorstva in razsodiškega odbora pa drugo nedeljo dne 2. septembra t. l. vselej točno ob pol 9. uri predpoldan v Vauptičevi gostilni v Ljutomeru. Kolike važnosti so te volitve za delavce, so tekom časa pač delavci sami sprevideli in če bode se njim v bodoče v tem oziru godila kaka krivica, bodo si tega sami krivi. Bolniške blagajne so ustanovljene za delavce, da se podpirajo bolni člani ob času bolezni, dokler niso zmožni delati in si ne morejo ničesar prislužiti, nikakor pa bolniške blagajne niso ustanovljene za to, da bi bolni člani morebiti bogve kako dolgo morali na podporo čakati. Zato pa je poskrbela tudi postava in dala delavcem meč v roke, da oni volijo dvakrat toliko delegatov v glavni zbor in dvakrat toliko članov v načelnikstvo, nadzornikstvo in razsodiški odbor, kakor delodajalci. V rokah delavcev samih je toraj odločiti, kdo naj ima pri blagajni odločilno besedo, kdo naj stopi blagajni na čelo. Sedaj je tedaj čas, da delavci-volilci dobro prevdario, koga naj volijo med delegate in ti zopet, koga naj pošlejo v načelnikstvo itd. Volilo se bode na podlagi prejšnjega volilnega imenika in po določilih prejšnjega razglasa in sicer voli prva delavska skupina „Ljutomer“ 17 delegatov, druga delavska skupina „Cven itd.“ 15 delegatov in tretja delavska skupina „Kamenščak itd.“ 8 delegatov. Delavci-volilci, združite se in volite sporazumno v vsaki skupini zanesljive in razumne delegate za občni zbor. Ti pa naj potem skrbijo, da volijo izmed svoje sredine soglasno v načelnikstvo, nadzorstvo in razsodiški odbor poštene, zanesljive, narodne in sposobne može, kateri ne bodo samo kimali ali še tega ne, ampak kateri bodo imeli tudi pravicoljublja in poguma dovolj, v teh korporacijah pravice svojih bolnih sotrpinov tudi odločno zastopati. Ako ta čas zamudite in si ne izvolite takih zastopnikov, boste si sami krivi, ako boste v bodoče trpeli kako krivico. Dne 26. t. m. tedaj vsi delavci-volilci brez izjeme točno ob pol 9. uri na volišče.

I Nova železnica. Železniško ministrtvo je dalo Aleksu Stern na Dunaju dovoljenje za tehnično osnovno delo železnice, ki bi tekla iz Radgone, čez Dedonjce, Šetinjce do štajerske meje in od tam dalje proti Muraszombat.

I Sv. Jurij ob Ščavnici. Političen shod dne 12. t. m. je bil naravnost sijajen. Videm ves v zastavah. Med zborovanjem najlepši red. Krasno vreme. Nasprotniki mirni. Navzočih do tisoč ljudi. Poslanca gg. dr. Ploj in Kočevar burao pozdravljena. G. dr. Korošec iz važnih razlogov ni mogel priti. Shodu je predsedoval g. Pelec od Sv. Petra. Prvi spregovori g. dvorni svetnik dr. Ploj o delovanju štaj. drž. poslancev v zadnjih šestih letih. Prav podrobno je govoril o volilni reformi. Posebej je povdarjal, da je v tem oziru storil za Slovence, kar je mogel. Naj se poslancev ne sodi po tem, kar so dosegli, ampak kako so delali. Treba je nekoliko potrpeti in vsestranski dalje delati; sčasoma se da marsikaj doseči. Na razne medklice odgovarja posebej, da je nesmisel v odseku obstruirati; v zbornici pa bodo slov. poslanci storili vse, kar bo le mogoče, da se dá Slovincem, kar jim gre. Glede Koroške povdarja, da koroškega poraza niso krivi slovenski poslanci, ampak premoč in Korošci sami, ker je tam še strašna narodna zaspanost, na kar Nemci računajo. Posebej je oziagal Plantanovo postopanje. Zagotavlja zborovalce, da bo vsikdar nemorno delal za koristi slovenskega naroda! Baro odobravanje. Debata zelo živahna. G. dr. Grossmann z ozirom na pojasnila Plojeva pritrjuje, da bi bila obstrukcija v odseku brezuspešna; ugaja mu, da je govornik nasprotnik kranjskega prepira; za-

losti ga pa, da so spodnještajerski trgi in mesta vsled priklopite k celjskemu volilnemu okraju izročeni politični smrti. Dr. Ploj zavrača to misel, češ, da razmerje 17.900 Nemcev: 11.300 Slovencev po teh trgih in mestih da upati, da se bo sčasoma vse spremenilo; samo delati bo treba. Predlog dr. Grossmanna glede Slovencev v teh mestih in trgih: Nemca ne moremo voliti, s slov. kandidatom ne prodremo, tedaj nam pa nič drugega ne preostaja, kakor da se pridružimo soc. demokratu, je občinstvo z mogočnim „ne“ zavrnilo. Tajnik priprav. odbora je djal, da prepira à la na Kranjskem ne čemo, a kadar bo kdo delal zoper katoliška načela, se bomo branili. Govoril je še g. nadučitelj Vanda iz Veržeja o nepravilnostih glede zemljiškega davka in vinogradnih podpor, o kmetijskih šolah, o sprizajzenju z Italijani itd. G. Roškar od Sv. Benedikta je g. drž. poslancev priporočal občino Ščavnico zaradi obč. volitev, ter da se odpravijo oskrbovalna sprejetišča kot nadloga za občine in podpora pohajkovanja. — G. dež. poslanec Kočevar je poročal o deželnozbornem delovanju štaj. slov. poslancev. Po govora se je razvila zelo živahna, dá, nekako barna debata. G. obč. predstojnik Nemeč je predlagal: 1. naj se opuste brezobrestna posojila in se vinogradnikom pomaga z drž. trtnicami; 2. da se na kmetih naj ne nastavlja izkušere babice, ker se s tem občinom delajo nepotrebni stroški in 3. naj se gleda na brzo odpravo za kmečki stan neugodnih šolskih počitnic od 15. julija do 15. septembra. G. Roškar je povdarjal, da se pri razdelitvi deželnih trt kmet prezira; g. Vanda je oziagal nečuvstvo zavlačevanje uravnave Mure; g. obč. predstojnik Breznik želi, da se pri deželnih podporah naj zlasti gleda na male posestnike ter da iz dež. trsnic naj dajejo le dobro blago. G. Zemljič povdarja, da dež. trsnice kmetu nič ne koristijo, ker si jih navadno niti ogledati ne sme, daril iz njih pa baš kmetje najmanj dobivajo. Zahteva: če je gornjeradgonski okrajni zastop res letos dobil pravdo zoper južno železnico, mora Vračko okraju vrniti onih 1500 K, ki jih je pred leti sprejel kot nagrado, češ, da je že takrat po njegovih zaslugah bila pravda dobljena. Vpraša, je-li res, da Gornjaradgona postane trg, če, potem protestiramo, ker na ta zviti način hočejo nenaškarji znova dobiti v roke okr. zastop. Dr. Ploj odgovarja, da to sliši zdaj prvič, da bo pa takoj brzojavno protestiral zoper to v Gradcu in pri ministrtvu. Shod se izreče za to: če se sploh kje v tem okraju naj naredi trg, tedaj naj to postane Videm (Sv. Jurij), in to na vsak način takrat, če bo Gornjaradgona trg. Omenjamo, da je g. Kočevar v svojih odgovorih zavzemal precej „nekmečko“ stališče! Sprejeli sta se sledeči resoluciji. 1. Politični shod pri Sv. Juriju ob Ščavnici z dne 16. avg. 1906 izreka popolno zaupanje g. drž. poslancu dvornemu svetniku dr. Ploju, kakor tudi gg. poslancema dr. Korošču in Kočevarju. Prav posebej obsoja nesmiselne napade na g. dr. Ploja glede njegovega državnozbornskega delovanja v odseku za volilno reformo. 2. Oziraje se na zadnja prestavljanja slovenskih avskultantov (dr. Žiber in dr. Vuk) na Kranjsko iz njihove ožje domovine protestiramo najodločneje proti temu, da se pri sodnijah odpravljajo uradniki, naši rojaki, ki delujejo v vseobčno zadovoljnost, ter se nadomeščajo s tujci; in zahtevamo, da se na slovenskih tleh nastavlja slovenski sodniki in uradniki. — Ustanovitev „katol. slov. polit. in gospodarskega društva za gornjeradgonski in ljutomerski okraj.“ Ljutomeržani (tržani) in navzoče dijaštvo (!) ugovarjajo temu, da bi novo polit. društvo delovalo tudi v ljutomerskem sodnem okraju, češ, to bi bila konkurenca že obstoječemu ljutomerskemu, to bi se reklo, sejati razpor à la kranjski. Po dolgi debati je g. dvorni svetnik predlagal, naj se zazdaj v prepričitev razpora ustanovi katol. polit. društvo samo za gornjeradgonski sodni okraj; ako bi pa ljutomersko delovalo v nasprotnem smislu, lahko vsakčas delokrog razširi. V imenu „sloge in mira“ se je sprejel ta predlog. Oglasilo se je takoj zadostno število udov. Prvi g. dvorni svetnik z udnino 10 K. Odbor se še ni volil. Kmečko ljudstvo je zaradi tega nastopa Ljutomeržanov zelo razburjeno. — Vsekako najprisrčnejši prizor je bil, ko je g. obč. predstojnik Čagran v imenu jurjevških občin (bolehnčke, galuške, grabomoške, jurjevške, kralovske, okoslavke, slaptinske, stanetinske in terbegovske) pohvalno opisal delovanje gg. dr. Ploja in župnika Kunceta ter jima v priznanju tega izročil krasni diplom častnega občanstva omenjenih občin. Zborovalci so viharnonavdušeni pozdravljali to odlikovanje. Glasjena sta se odlikovanca zahvalila,

ter je g. dr. Ploj v spomin tega dal za novo cerkev dvesto kron, č. g. Kunce pa imenovanim občanom po 20 K vsaki. — Nato se je zborovanje zaključilo. Razvila se je pristržno vesela prosta zabava. Pri slovesu je g. dvorni svetnik dr. Ploj djal, da je imel že mnogo shodov, a tako zanimivega, tako prijateljskega in veselega še nikdar!

Iz gornjeradgonskega okraja. Vjeli so sel Kdo? Oni, ki so se tako protivili temu, da bi novo katol. polit. društvo delovalo tudi v ljutomerskem okraju. Ustanovilo se je namreč katol. polit. društvo samo za gornjeradgonški okraj, pa pod tem kompromisnim pogojem, da se takoj razširi njegov delokrog čez ljutomerski sodni okraj, kakor hitro bi ljutomersko začelo nasprotno delovati. Zdaj ljutomersko mora delovati v smislu gornjeradgonskega, sicer se takoj izvrši, česar so se gospodje tako bali. Politično je ljutomerski „liberalizem“ izročena smrt!

Celjski okraj.

c Za davkarja v Celju je imenovan gosp. Leopold Hasenbichl iz Lipnice.

c Na dan z imeni! Z dovoljenjem in tudi s sodelovanjem celjskih gospodov se je začela v zadnjem času rušiti v narodnem oziru toli potrebna sloga. Gospodje hočejo biti sami pri svojem „delovanju“; kajti to delovanje je tako, da ga res mi drugi ne moremo odobravati. Sedaj se pripoveduje, da boče nemški šulferjski v okolici zidati nemško šolo. In „Slov. Narod“, ki svoje ljudi v Celju prav dobro pozna, pripoveduje: „... nas Slovenci pri ti zadevi mika nekaj drugega. Ni več tajnost, govori se tu in tam, da se je prostor za bodočo nemško šolo v Gabrjih prodal po Slovincih ter da se je dotična kupna pogodba delala celo v slovenski pisarni. Mi hočemo resnico zvedeti, na dan ž njo!“ Vsi smo prepričani, da „Narodu“ ni za to, da se resnica zve, ampak s to navidezno odločno notico je hotel samo celo zadevo spraviti z dnevnega reda, toda poskrbeli bomo že mi, da se bo resnica res zvedela.

c Strela je udarila v Vrečerjev hram v okolici celjski.

c Ogledovanje goveje živine v celjskem okraju. Štajerski deželni odbor je odredil, da se vrši v smislu § 22. postave z dne 17. aprila 1896, dež. zak. št. 41. v okraju Celje ogledovanje goveje živine v soboto 1. septembra t. l. v Celju na mestnem sejmišču blizu klavnice začenši ob 8. uri zjutraj. Ker tvori celjski okraj muredolsko plemo, poleg tega se pa licencirajo tudi biki — poltniki muredolskega plemena, križani z domačim enobarvnim plemenom, pri katerih se kažejo znaki muredolcev — dovoljeno je darila priznati samo čistokrvnim muredolcem, oziroma poltnikom spodaj imenovanih plemen, kateri imajo stalno stanje v celjskem sodnijskem okraju. Živali izven celjskega okraja se ne bodo pripustile k ogledovanju. Za ta ogled določeno je 650 K državnih, 400 K deželnih in 600 K okrajnih daril, katera se bodo razdelila kakor sledi:

Za bika:		
1 državno darilo po	100 K,	skupaj 100 K
1 „ „ „	80 „	80 „
2 „ „ „	70 „	140 „
1 deželno darilo „	90 „	90 „
1 „ „ „	60 „	60 „
1 „ „ „	50 „	50 „
2 okrajna darila „	40 „	80 „
4 „ „ „	30 „	120 „
6 „ „ „	20 „	120 „

Za telice in bikece:		
1 državno darilo po	40 K,	skupaj 40 K
1 „ „ „	30 „	30 „
2 deželna darila „	20 „	40 „
6 okrajnih daril „	10 „	60 „

Za krave:		
1 državno darilo po	60 K,	skupaj 60 K
1 „ „ „	50 „	50 „
3 „ „ „	40 „	120 „
1 „ „ „	30 „	30 „
1 deželno darilo „	40 „	40 „
4 „ „ „	30 „	120 „
2 okrajna darila „	25 „	50 „
4 „ „ „	20 „	80 „
6 „ „ „	15 „	90 „

Na podlagi § 20. odst. 2 in 3 postave o govedoreji z dne 17. aprila, št. 41. zankazal je štaj. deželni odbor, da sme eden razstavljenec v eni vrsti (za bika, krave in telice) iz od države in dežele dovoljenih daril prejeti samo eno denarno darilo, ako pa prižene eden razstavljenec na ogled najmanj 3 goveda, katera bi po splošni razsodbi imela dobiti državna ali deželna darila, ima pravico do ene

bronaste, ako pa prižene najmanj 6 takih goved, pa ima pravico do srebrne svetije. Te svetije podeli dežela in se bodo kakor denarna darila pripoznale od živinoogledne komisije. Polovica okrajnih daril se bo pripoznala edizole živinorejem kmečkega stanu. Razen zgoraj imenovanih daril se bodo razdelila tudi več občinskih in drugih privatnih daril okroglo 200–300 K. Občine in premožni zasebniki so vabljeni, da podarijo in določijo okrajnemu odboru zasebna darila, katera se bodo obenem razdelila pri ogledovanju živine. Govedoreji se opomnijo posebno še na sledeče: Ogledovanje goved se prične v soboto 1. septembra t. l. na mestnem sejmišču v Celju točno ob 8. uri zjutraj. Malovredna živina naj se ne prižene. Vsa živina mora biti točno ob 7. uri zjutraj na mestu. Stališče živali določilo se bo na licu mesta. Pred začetkom ogledovanja živine znajo se tudi biki licencirati. Pri tem splošnem ogledovanju govede se bodo razdelila tudi darila skupno 455 K, koja so se priznala bikorejem pri spomladanskem licenciranju pod pogojem, da se priženejo biki k temu ogledovanju. V nasprotnem slučaju zapade darilo. Okrajni zastop v Celju dne 14. avg. 1906.

c Zlata poroka. Josip Dolinar, posestnik v Lokah pri Mozirju, popelje dne 27. t. m. svojo 82 letno soprogo Marijo Dolinar k zlati poroki. Čestitamo!

c Nepostavni „načelnik“ dobrnski Pintar iz Zavrha začenja biti zanimiv. Izdal je ukaz, s katerim prepoveduje šolske prostore za podučne namene! Osnovni odbor za ustanovitev kmetijske podružnice na Dobrni je naprosil namreč potovalnega učitelja g. Goričana, da ima podučno predavanje o kmetijskih stvarih. Ker na Dobrni ni za taka predavanja primernih prostorov, obrnil se je odbor na krajni šolski svet dobrnski, da se mu v to svrhu prepusti en razred ljudske šole. In čudi se svet! Pintar iz Zavrha je po nasvetu šolskega vodstva na Dobrni na lastno roko brez vedenja krajnega šolskega sveta prošnjo kratkoma odbil! Pintar! Pintar! Csla Dobrna obenduje tvojo modrost in modrost šolskega vodstva dobrnskega! Namesto, da bi skrbeli tisti, ki so v to poklicani, za poduk ljudstva, se pa temu z vsemi štrimi upirajo. No, predavanje se bo v kljub „ukazu“ Pintarja iz Zavrha vršilo in bosta Pintar iz Zavrha in šolsko vodstvo najbrž tudi povabljeni!

c Kaj pa to pomeni? Na predvečer cesarjevega rojstnega dne so dobrnski Slovenci razsvetlili svoje hiše. V egiptovski temo pa je bila zavita dobrnska — ljudska šola! Pintar iz Zavrha! Ali res nima krajni šolski svet 80 v, da bi se kupile šolskemu vodstvu sveče, in bi se na vsako okno postavila vsaj ena goreča sveča na čast svitlemu cesarju?!? Če bo treba kakšnega plota... hm... ja...! — Na cesarjev rojstni dan je bila v farni cerkvi cesarska sv. maša. Pintar iz Zavrha, ki si „načelnik“ krajnega šolskega sveta, kje si pa bil? Al' si morebiti spal, Pintar iz Zavrha? In c. kr. dobrnsko orožništvo, ki nosiš cesarsko sukajo, kje si bilo? Vprašamo samo: Se-li tako vzbuja v srcu naroda vdanost, ljubezen in zvestoba do vladarja?

c Savinjske planine. Vodnik po gorah in dolinah v Savinjskih planinah. Sestavlil Fr. Kocbek. Izdala Savinjska podružnica „Slov. planinskega društva. Zopetno opozarjamo na to znamenito knjižico, ki prav pregledno in natančno opisuje krasno spodnještajersko Švico. V knjižici so tudi kratka navodila hribolazcem ter dve lepi sliki „Kocbekove“ in „Češke kočice“. Pridejan je zelo pregleden zemljevid oddelka Grintavčega in Ojstričinega ter „Pogled od Ljubljane na Savinjske planine“. Ta knjižica je neobhodno potrebna vsem, ki potujejo v ta del slovenske domovine. Dobiva se pri „Savinjski podružnici Slov. planinskega društva“ v Gorajemgradu in stane 1 K 20 v s poštnino vred. Kdor si jo naroči, stori tudi domoljubno delo, ker pospešuje s tem delovanje planinskega društva.

c V Žalcu se je ustanovilo dne 19. t. m. društvo „Zalski Sokol“.

c Umrla je dne 15. t. m. gospa Ana Jerše pri Sv. Juriju ob Taboru. N. v m. p.!

c Griže. Občinski odbor v Grižah objavi vsled soglasnega sklepa v seji dne 29. julija 1906 z ozirom na napade na č. g. župnika griškega v raznih listih sledeče resnično pojasnilo: Župnijski svinjaki v Grižah so bili že tako strobneli, da je bilo treba neobhodno novih. To je spoznala komisija c. kr. okrajnega glavarstva Celje, pri kateri je bil navzoč od obeh občin izvoljeni konkurenčni odbor. Ako bi bili stari svinjaki še res dobri, bi bili ti odborniki kot davkoplačevalci in zastopniki takih gotovo ngovarjali, kar pa se ni zgodilo! Da se izogne zopetnim stroškom, se je sklenilo zidati trežne svinjake. Stavba se je vršila natančno postavnim potom in ni imel z isto č. g. župnik nič opraviti. Iz tega pa

sledi, da so krivični vsi napadi, naperjeni nanj zaradi svinjakov. Občina Griže je plačala svoj prispevek — okroglo 1100 kron — iz občinske blagajne in torej ni res, da bi se bil v tej občini kdo zaradi svinjakov rabil. Ukrenil pa tega ni župan sam, kakor se mu predbaciva, temveč ves občinski odbor, ki je s tem umestnim sklepom preprečil vse nadaljne nepotrebne stroške. Griški župljani občine Petrovče so imeli prispevati skupno okroglo 680 K. Ker pa se tamkaj ni dovolilo plačati iz občinske blagajne, se je moral znesek v smislu tozadevnega odloka okrajnega zastopa celjskega razdeliti med davkoplačilce. S tem se je seveda povzročilo ogromno dela in zamude. Tudi je bilo treba pristeti stroške in obresti. Predpisani so bili zneski po dekretih in tisti, ki so jih plačali, niso imeli nikakoršnih sitnosti. Od drugih — večinoma svojeglavcev in nagajivcev — so se prispevki morali iztirjati po c. kr. okrajnem glavarstvu; kajti podjetnika — kmeta, ki sta brez dobička postavila poslopje, morata končno vendar priti do svojega denarja. — To so torej svetovoznaani župnijski svinjaki griški, ki se že skoraj celo leto slikajo po raznih nemških in slovenskih časnikih. Kdor jih vidi, poreče: „Pa res ni vredno!“ — Veljali so skupaj 3500 kron. Od tega zneska smo plačali davkoplačilci skupaj okroglo 1900 kron, a ostanek patron. — Kar se tiče ponarečenega Andreja Kačnika pa je res sledeče: Majaikovo drevo postaviti je bila popolnoma fantovska zadeva in jih ni nihče k temu prigovarjal. Fantje so si najeli tesarja Kačnika kot priznanega izvedenca v takih rečeh. Vkljub temu, da se je Kačniku od več ljudi resno odsvetovalo staviti tako drevo, se ni za to zmenil. Ponarečil je torej popolnoma vsled lastne krivde in smelosti slučajno navzoči občinski odborniki so ga sami spravili v mrtvašnico, kar je bilo vsled grozne poškodbe ponarečenca edino pametno. To pač potrjuje tudi nesrečna vdova. Č. g. župnik je šele v jutro pred mašo zvedel o nesreči, ko je bil Kačnik že davno v mrtvašnici. Torej ni on ničesar naročal. Sploh pa ima z mrtvašnico ukrepati edino-le občinski urad. Dopisnik pač pozna presneto slabo postavo, da kvasi po časnikih take neumnosti. No, dozdeva se nam, da jih — noče poznati. Vsi ti napadi izhajajo iz osebnega sovraštva. Dopisnik hvali rajnega gospoda župnika. Prav! Tudi mi se ga radi in hvaležno spominjamo. Imel je preblagi gospod le to slabost, da je dopisniku preveč — kadil in ga tako še utrdil v njegovi prirojeni domišljavosti in ošabnosti, ki pa se opira le še na — spomine.

c Braslovče. Med hndimi nalivi je 17. avg. ob 3. uri popoldne strela vžgala v Kamenčah pri Greglgu gospodarsko poslopje. Strela je ubila žrebeta in tudi zadela teleta. Zgorelo je vse, kar je bilo spravljeno. K sreči je hiša ostala. Braslovška požarna bramba je storila svojo dolžnost, a gasiti je pomagal tudi dež, koji se je vlivljal kakor iz odbitega soda. Tudi toče je bilo vmes.

c V Savinjske planine pribaja letos precej več tujcev, turistov, kakor prajšnja leta v tej dobi. V Kocbekovi koči jih je bilo že čez 50. Tujci se divijo krasoti naših pokrajin, oni občudujejo naravne lepote naše ožje domovine, oni vedo ceniti obsežen razgled iznad naših gorskih vršacev in idilnost ter romantičnost naših dolin — a naši rojaki — Slovenci pa hodijo raje v Tirol, v Švico itd. na letovišča; četudi je tam dražje življenje in deloma ni takih krasot, kot jih nudijo svojim posetnikom Savinjske planine. Sedaj je čas! Rojaki, z odprtimi rokami vas sprejememo, pridite k nam! Tudi tukaj bi bilo se držati gesla: „Svoji k svojim!“

c Umrla je pri Sv. Stefanu pri Žusnu dne 17. avg. Marija Pungeršek v 48. letu po dolgotrajni mučni bolezni, prevedena s sv. zakramenti. Bila je vrla gospodinja in skrbna mati šesterih otrok ter vzgledno kršanska žena občespoštovanega posestnika, 22 letnega cerkvenega ključarja in načelnika krajnega šolskega sveta ter bivšega župana Franca Pungeršek. N. v m. p.!

c Srebrno poroko sta obhajala dne 16. t. m. g. Ivan Kramer in njegova soproga Antonija v Trbovljah.

c Č. g. Šumer. Dne 1. avgusta je pri usmiljenih bratih v Gradcu smrt strela mlado življenje č. g. kaplana Juriju Šumer. Rojen je bil 22. aprila 1878 v Trbovljah. Gimnazijo in bogoslovje je dovršil v Mariboru, in tu je bil dne 25. julija 1905 posvečen v mašnika. Kako ljubljen je bil v svojem domačem kraju, so pričale nenavadne slovesnosti, katere so mu priredili Trboveljci o priliki nove sv. maše dne 6. avgusta lanskega leta. Kapelanoval je pri Sv. Martinu v Rožni dolini in nekaj dni v Starem trgu. Že dalj časa je bolehal na sušici, ki ga je vedno bolj slabila. S 1. junijem je dobil dopusta za eno leto. Šel je v svojo domovino, v

Trbovlje, in bil v dobri oskrbi v župnišču blizu dva meseca, ko pa se je bolezen občutno shujšala, se je podal v Gradec k usmiljencem, a tu so mu povedali, da zanj ni pomoči. Hotel se je vrniti nazaj v domovino, a je bil že preslab. Zato pa je izrazil željo, naj ga vsaj pokopajo v domači gradi. Dne 3. avgusta popoldne je bil spreved v Gradcu do kolodvora, vodila sta ga njegova tovariša kaplana Berk in Strmšek, potem so ga prepeljali v Trbovlje, v župnišče, kamor so ga prišli ljudje kropit. V nedeljo popoldne pa je bil velikanski pogreb. Dolaki župnik g. Anton Veternik, ki je imel na njegovi novi sv. maši slavnostni govor, mu je je tudi zdaj, ravno ob obletni obletni primicije, govoril ganljivo slovo ter ga v spremstvu večih duhovnikov izročil tibi zemlji. Da je bil rajski drag ne samo Bogu, ampak tudi ljudem, to se je videlo na velikem pogrebu. Peveci so mu zapeli: Blagor mu! Na onem svetu se je sešel z očetom in materjo, ki sta mu umarila lansko leto. Za njima žalujeta dva brata in dve sestri. N. p. v m.!

Brežiški okraj.

b Dr. Franc Jankovič — izvoljen. Pri deželnozborni volitvi dne 21. t. m. je dobil g. dr. Franc Jankovič 820 glasov, nasprotni kandidat Benjamin Kunej pa 560 glasov. Dosedaj so nam došla iz sledečih okrajev poročila o razmerju glasov: Kozje: Jankovič 63 glasov, Kunej 0, Pleterje J. 33, K. 4, Sedlarjevo J. 11, K 6, Lastnič J. 17, K. 0.

b Bizeljsko. Dne 12. t. m. se je obhajala pri nas običajna Lovrenčeve nedelja z veličastno procesijo. Udeležilo se je ogromno ljudstva, domača požarna bramba, veteranci z zastavo, ter godba iz Klanjca v uniformi. Redka zanimivost pa je bila v cerkvi, kjer so štiri duhovniki nastopili, od katerih je bil vsak iz druge škofije: Pridigar iz tržaške, celebrant iz senjske, dijakon iz lavantiske in subdijakon iz zagrebške škofije.

Najnovejše novice.

Lenarsko kat. politično društvo priredi v nedeljo 2. sept. ob 3. uri pop. polit. shod pri Sv. Juriju v Slov. goricah in v nedeljo 9. sept. ob 3. uri pop. pri Sv. Antonu v Slov. gor., prvičkrat v prostorih g. Ig. Alta. Poročali bodo naši poslanci.

Pozor štajerski udeleženci katoliškega shoda v Ljubljani! Ker se ni dovolj udeležencev pravočasno oglasilo, odpade posebni vlak. Štajerci se peljamo v nedeljo z vlakom, ki odide iz Maribora ob 5. uri 35 min. zjutraj in dospe v Ljubljano ob 9.35. Seveda si vzamejo udeleženci karte za tja in nazaj, ki veljajo 8 dni. V Ljubljano pridemo ravno prav k zborovanju. Po noči ob 12.52 se lahko peljemo štajerci k Mariji Pomagaj na Brezje, smo ob 2.10 na Otočah in čez 1 uro na Brezjah. Tam lahko vsi romarji opravijo svojo pobožnost. Če bo udeležba količkaj obilna, bo tudi pridiga. Ob 9. uri predp. gremo na Bled, ob 2.58 pop. se odpeljemo z Lese v Ljubljano, kamor dospemo ob 4.30, da se udeležimo prvega slovesnega zborovanja. V torek ostanemo celi dan v Ljubljani in se po noči ob 12.15 odpeljemo na Štajersko. V Postojno bo najboljša se peljati v torek ob 4.25 zjutraj, iz Postojne pa z brzovlakom ob 10.17 nazaj v Ljubljano. Voznina na Brezje poskoči za 3 K, v Postojno pa za K 1.50 od objavljenih za posebni vlak. Za znižanje vstopnine v postojnsko jamo bomo prosili; če bo mnogo obiskovalcev jame, bo gotovo znižana. Udeleženci, ki se peljejo iz Maribora, so lahko zjutraj ob 4. in pol 5. uri pri sv. maši v frančiškanski cerkvi v Mariboru, ostali pa v Ljubljani. Na ta način ostane v veljavi že razglašeni vopred. V Ljubljano se vozimo po dne, nazaj po noči. Štajerski Slovenci, pojdemo v najboljnejšem številu na III. slov. kat. shod.

Umrla je po dolgi mačni bolezni K. Vnuk, mati občespoštovanega Franca Vnuk, posestnika in trtničarja pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. Milo se nam je storilo, ko so djali štirje sinovi mater v grob. N. v m. p.!

Odlikovan slovenski čebelar. Na razstavi v Ljubnem na gorjem Štajerskem, katere se je udeležila cela Nemčija, Avstrija in Ogrska, bil je odlikovan naš vrl rojak g. Jos. Pajtler, učitelj pri Sv. Miklavžu pri Sloveajemgradu, z II. državno kolajno. Razun tega je še dobil kot darilo stiskalnice za izdelanje umetnih satov. Stiskalnica ima precejšnjo vrednost. Vrlemu rodoljubu najiskrenejše čestitke!

Št. Peter pod Sv. Gorami. Vkljub slabemu vremenu je bilo zborovanje zadnje nedelje prav

obilno obiskano. G. dr. Korošec je poročal o državnem zboru, o volilni reformi, nekaterih kmečkih vprašanjih itd. ter nazadnje priporočal kandidaturu dr. Jankoviča. Nato je odgovarjal v splošno zadovoljnost na mnogoštevilna vprašanja, ki so se mu stavila. Izreklo se mu je soglasno zaupanje.

V kozjanskem okraju je bila dne 17. t. m. strašna toča. Državni poslanec dr. Korošec, ki se je mudil v onem okraju, se je takoj brzojavno obrnil na brežiškega glavarja, naj se škoda hitro ceni, ne pa ko že vse zaraste.

Društvena naznanila.

Kat. slov. izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru se udeleži III. slov. kat. shoda z društveno zastavo — v nedeljo 26. avgusta. Zbirališče v društveni čitalnici. Odhod na koroški kolodvor v soboto ob tričetrt 11. zvečer. Koncert v Framu. Bralno društvo v Framu priredi ob priliki svojega 15-letnega obstanka v nedeljo dne 26. t. m. ob 4. uri pop. na vrtu pri g. Turnerju s prijaznim sodelovanjem polnoštevne "Slovenjbištriške narodne godbe", domačih pevcev in diletantov velik koncert. Prijatelji lepe godbe in milega slov. petja naj prihite ta dan v Fram.

Bralno društvo pri Sv. Andrašu v Slov. goricah priredi v proslavo 15-letnega obstanka v nedeljo dne 26. avg. popoldne ob treh v šolskih prostorih veliko narodno veselico, ki ima na vspredu petje domačega mešanega zbora, samospjev in dvospjev s spremljevanjem glasovira, deklamacijo: "Stara pravda", poučni govor ter šaloigro: "Ne kliči vraga!" Prosta zabava na vrtu, oziroma v notranjih prostorih Toševog gostilne obeta biti ob zvokih priznane Kocmutove godbe zelo živahna. Mlado in staro naj ne opusti udeležiti se te veselice, ki se vrši ob vsakem vremenu. K prav obilni udeležbi vabi okoličane, oddaljene prijatelje in domačine odbor.

Telovadno društvo "Savinjski Sokol" v Mozirju priredi dne 26. t. m. veliko ljudsko slavnost, ki se je imela vršiti že 19. t. m. Ker nas je pa takrat razgnalo deževno vreme, smo preložili slavnost na prihodnjo nedeljo 26. t. m. "Bralno društvo na Dobrni" priredi — kakor že naznanjeno — v nedeljo dne 26. avgusta veselico, pri kateri bo sodeloval dobroznani pevski zbor iz Šmartna v Rožni dolini. Govor o kmetijskih razmerah ima strokovnjak g. J. Legvart iz Ljubljane. Igrala se bo dosedaj nikjer igrana igra "Nova zastava" ali "Razdrta ženitev", šaloigra v 3 dejanjih. Vstopnina za osebo 10 v, sedeži 20 v. Prijatelji poštene zabave pridite v nedeljo na Dobrno!

Bralno društvo v Družmirju priredi 9. sept. ob 8. pop. veselico: igro s sodelovanjem sl. polnoštevne šoštanjске narodne godbe in pevskega kluba. Vstopnina 40 v.

Bralno društvo v Pišecah priredi dne 26. avgusta Finigarjev igrokaz "Divji lovec". Vstopnina stojišča 40 v, sedež 80 v. Po igri prosta zabava v gostilni g. Iljaž s sodelovanjem narodne godbe. Začetek ob 4. uri popoldan. K obilni udeležbi vabi odbor.

Bralno društvo v Družmirju pri Šoštanju se že prav pridno pripravlja na veliko ljudsko veselico. 9. september res obeta biti velik narodni praznik. Nikdo naj ne zamudi in naj poleti ta dan v Družmirje med brate, obkoljene od naših nasprotnikov. Natančneji vopred še priložimo.

Listnica uredništva.

Veržej: Preveč osebno in razljalivo! — Sv. Jakob v Slov. gor.: Vaš dopis pride prihodnjič, ker smo že en dopis imeli. Pozdrav! — Kapela: Prihodnjič! — Ptujška okolica: Prihodnjič! — Skomre pri Vitanju: Pri notici o zlati poroki ni bilo imena! Prosimo! — Polensak, Velika Nedelja, Laški trg, Jurklošter, Mihovci, Zdole, Skomre: Valed preobilice rokopisa nam ni bilo mogoče priobčiti. Kar ni zastarelo, pride prihodnjič! Sv. Duh na Ostrem vrhu, Križevci, Slovenjgradec, Belevode, Rečica: Za to številko prepozno!

Podružnica "Družbe sv. Cirila in Metoda" za gornjeradgonski okraj. V izkazu za upravno loto 1905 bo med nedeljujočimi podružnicami družbe sv. Cirila in Metoda zaznamovana tudi gornjeradgonska. To pa valed nejlube pomote. Dne 10. septembra 1905 se je na občnem zboru pri Kapeli izvolil podpisani predsednikom podružnice ter je istega dne prejel 63.30 K kot donesek petrovske, kapelske in negovske župnije za l. 1905. Sprejelo se je, da se pri Sv. Juriju nabiranje nadaljuje. Zato tudi nabrane vnote 63.30 K ni odposlal, marveč jo je naložil na obresti, hoteč pozneje vse skupaj odposlati. Podpisani kot istočasni blagajnik za jurjevsko župnijo oziroma na "Opomnjo" v kalendarju za l. 1906 str. 99: "Izkri (namreč za l. 1904) so tako natisnjeni, kakor so bili objavljeni vodstvu do 30. septembra 1905" odlagal z nabiranjem, meneč, da je do 30. septembra 1906 še vedno čas. Nabiranje je hotel izvršiti po odbornicah "Dekliške zvezde". Le-to je bilo treba prej preosnovati, kar se je dovršilo še le sučca t. l. Nabiranje samo se je dokončalo dne 14. junija t. l. z vsoto 217.55 K. Družbino vodstvo v Ljubljani je pa s dopisi od dne 11. in 14. junija t. l. kratkoma odklonilo sprejeti nabrano svoto med prispevke za leto 1905. Podružnica torej ni spala, ampak je bila valed pomote prepočasna.

Sv. Jurij ob Ščavnici, dne 14. avgusta 1906.

Frančišek Štuhéc, podružnični predsednik.

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Nadaljevanje.) — Za "Družbo sv. Cirila in Metoda" so darovali kot donesek za gornjeradgonsko podružnico za upravno leto 1905: Blaguš: Ivan Slana 20 v, Janez Slana 1 K, Alojzija Slana 60 v, Marija Šijanec 2 K, Matjaž Svetenja 60 v, Marija Nedok 20 v, Neža Koren 10 v, Marija Vrzel 10 v, Marija Belec 40 v, Otilija Smidlehner 80 v, Alojz Miki 40 v, Karol Stramič 20 v, Anton Vogrinec 20 v, obitelj Klobasa 1 K, Babič 10 v, Janez Miki 20 v, Franc Nedok 20 v, N. N. 4 v, Ana in Alojzija Kurboš po 10 v, skupaj 7 K 84 v, nabirala Marija Klobasa. — Brezje: Alojzija Domajnko 40 v, Franc Janžek 1 K, Marija Belec 10 v, Alojzija Slana 40 v, Ana Pirš 20 v, Katika Kepl 10 v, Ana Dešič 20 v, Anton Fekunja 1 K, Jozefa Klobasa 20 v, Franca Andrašič 20 v, skupaj 8 K 80 v, nabirala Micika Janjek. — Dragotinca: prof. M. Vamberger 2 K, Matija Zemljšč 20 v, Anton Sinko 1 K, Matjaž Korošec 1 K, Apo-

lonija Trstenjak 20 v, Marija Trstenjak 30 v, Zofika Fras 60 v, Alojz Korošec 1 K, Marija Filipič 10 v, Otilija Rauter 10 v, Jernej Rauter 20 v, Alojz Znidarič 20 v, Franca Ilesič 20 v, Franc Čirih 1 K, Marija Vrbnjak 20 v, Anton Vrzel 20 v, Marija Korošec 20 v, Franca Lukovnjak 20 v, Marija Korošec 40 v, Ivana Stramič 20 v, Marija Lukovnjak 20 v, Radoslav Nemec 1 K, Terezija Polak 20 v, skupaj 10 K 90 v; nabirala Terezika Nemec. — Žihlava: Henrik Štuhéc 40 v, Martin Lajh 40 v, Franc Murkovič 40 v, Liza Kupljen 80 v, Franc Ritonja 80 v; Franc Sterniša 40 v, Ana Kavčič 40 v, Anton Ferenc 60 v, Alojzija Lančič 40 v, Alojzija Lančič 60 v, Jakob Znidarič 20 v, Marija Ritonja 80 v, Franc Suhač 20 v, Jožef Domajnko 20 v, Franc Pintarič 20 v, Franc Zorman 50 v, skupaj 7 K; nabirala Tonika Zorman. — Stanetienci: Matija Jurkovič 40 v, Anika Jurkovič 20 v, Jožef Stramič 20 v, Alojzija Zamuda 20 v, Jozefa Štelcl 20 v, Slaviš Treza 20 v, Franc Verač 20 v, Micika, Frančika in Franca Klemenčič po 20 v, Franc Markovič 40 v, Terezija Zinkovič 20 v, Vilhelmina Rozman 40 v, Franc Verač 10 v, Matjaž Rajh 20 v, Alojz Kozar 10 v, Antonija Križan 20 v, Jozefa Črgul 10 v, Jožef Lenartič 10 v, Marija Hibler 10 v, Ivan Golnar 20 v, Franc Rantaša 10 v, Franc Fras 20 v, Rozalija Klemenčič 20 v, Jakob Zorec 10 v, Franc Šumak 20 v, Marija Nedok 10 v, Alojzija Meglič 10 v, Marija Mihelič 20 v, Marija Cvetko 20 v, Franc Slana 20 v, skupaj 5 K 90 v; nabirala Anika Jurkovič. Vse skupaj 217 K 45 v.

Sv. Jurij ob Ščavnici, meseca julija 1906.

Franc Štuhéc, predsednik. Franc Kolbl, blagajnik.

Tržne cene

v Mariboru od 11. avgusta do 18. avgusta 1906

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		15	60	—	—
ri		14	—	—	—
ječmen		14	50	—	—
ovsa		14	80	—	—
koruza		15	90	—	—
proso		18	—	—	—
ajda		17	—	—	—
seno		4	60	—	—
slama		4	40	—	—
	1 kg	—	80	—	—
šičla		—	52	—	—
grah		—	88	—	—
leča		—	6	—	—
kompir		—	40	—	—
sir		2	40	—	—
surovo maslo		2	60	—	—
maslo		1	50	—	—
špeh, svež		—	—	—	—
selje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
	1 lit.	—	20	—	—
mleko		—	72	—	—
smetana, sladka		—	80	—	—
kisla		—	—	—	—
selje	100 glav	—	—	—	—
jajca	1 kom.	—	7	—	—

Loterijske številke.

Dne 18. avgusta

Linc 10, 47, 86, 59, 6.
Trst 47, 66, 60, 7, 27.

Zdravnik in zobozdravnik

dr. Janko Sernec,

Celje, „Narodni dom“

je odpotoval 18. avgusta ter se vrne 10. kimovca 1906.

Barvarija Zinthauer
in prodajalna domačega plavega druka
se je preselila
iz Gosposke ulice
v
Freihausgasse št. 11
poleg glavnega trga.

Slovenske gospodinje!
Kupujte in zahtevajte povsod odločno
pralno milo
ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda!